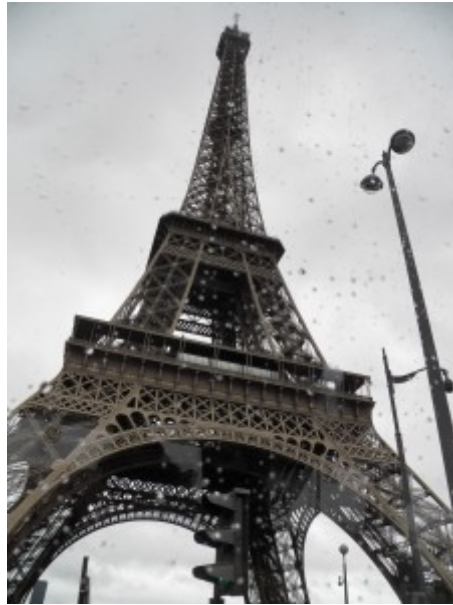

La pluja (anant a París)

La pluja

(mati 9 de Juliol de 2014 cap a París)

Caus del cel quan et ve en gana,
sense demanar permís mai a ningú,
uns fan festa i ho ben celebren,
altres t'odien i gemeguen,
serà que no coneixen les teves virtuts,
menys quan algú dia te ben enfades i millor protegir-se i
amargarse de tu.

Germana del mar
però ets lleugera i dolça,
omples llacs i els rius per beure i regar,
que quan juguen com àgils saltimbanquis
una cascada et sorprèn,
ruidosa i espectacular.
Neteges tot el que pel davant et passa,
camins rústics a verges platges,
als utilitaris que empren
d'aquí per allà,

i les flors que a vegades un abandona,
no pensant siquiera amb carinyo tan sols donar.

Pluja, ara vens, ara t'envàs,
No deixis escoltar el que molts et diuen,
que segur per algú... mai bé ho faràs.

JBF

597 Persones han vist aquesta poesia